

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul Central) V. Pădurari

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza,

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mamaiciuc Tatiana,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaiciuc Tatiana
împotriva Primăriei mun. Bălți, intervenienți accesorii Grecu Veronica, Grecu
Maxim, Patron Ion, Melniciuc Elena, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei
a Primăriei mun. Bălți privind contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Mamaiciuc Tatiana și menținută hotărârea din 12 iulie 2017 a
Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2014, Mamaiciuc Tatiana s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Bălți, intervenienți accesorii
Grecu Veronica, Grecu Maxim, Patron Ion, Melniciuc Elena, Direcția Asistență Socială
și Protecția Familiei a Primăriei mun. Bălți privind declararea nulității certificatului de
urbanism nr. 957 din 29 decembrie 2008 și a autorizației de construire nr.242 din 23
octombrie 2013.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că este proprietara
apartamentului nr.4 de pe str. Chișinăului 32 din mun. Bălți și 38 % din terenul adiacent.

Dreptul de proprietate l-a dobândit în baza Deciziei Consiliului Municipal Bălți
nr.7/22 din 30 octombrie 2008.

Coproprietari a imobilului mai sunt Patron Ion, căruia îi aparține 18 % din terenul
afărat și apartamentul nr.1, Grecu Veronica căreia îi aparține 12 % din teren și
apartamentul nr.2 și Melniciuc Elena, căreia îi aparține 32 % din teren și apartamentul
nr.5. Grecu Veronica (numele pînă la căsătorie Bodiuc). Ultimii au demolat apartamentul
său și au început o construcție nouă, săpând o groapă pentru beci, prin ce a deteriorat
integritatea fundamentului casei și a acoperișului comun, inclusiv fiind scos parțial și
acoperișul deasupra apartamentului ei.

Reclamantul a invocat că Grecu Veronica a început construirea unui edificiu cu
beci adânc pe teritoriu curții comune.

La 02 septembrie 2014, s-a adresat cu cereri către Secția arhitectură a Primăriei

mun. Bălți, prin care a solicitat informații privind legalitatea acțiunilor Veronicăi Grecu, și dacă i-au fost eliberate certificatul de urbanism pentru efectuarea construcției sau reconstrucției apartamentului nr.2, a casei de locuit nr.32 de pe str. Chișinăului mun. Bălți și a construcției din curtea casei, autorizația de construire/reconstruire a apartamentului nr.2 a casei de locuit nr.32 de pe str. Chișinăului mun. Bălți și a construcției din curtea casei, documentația de proiectare de construire/reconstruire apartamentului nr.2 a casei de locuit nr.32 de pe str. Chișinăului mun. Bălți și a construcției din curtea casei.

La 10 septembrie 2014, a primit un răspuns de la Direcția Arhitectură și Construcții, cu nr.02-11/236, prin care i s-a comunicat că Direcția Arhitectură și Construcții actele permise de construire/reconstruire apartamentului nr.2 a casei de locuit nr.32 de pe str. Chișinăului mun. Bălți și a construcției cu beci din curtea casei lipsesc, deoarece nu au fost eliberate.

Mamaiciuc Tatiana a relatat că Grecu Veronica a acaparat ilegal o parte mare din terenul care se află în proprietate comună, când de fapt ei aparțin doar 12% din suprafața totală a apartamentului. Cunoaște faptul că Grecu Veronica deține certificatul de urbanism nr.957 din 29 decembrie 2008 și autorizație de construire nr.242 din 23 octombrie 2013.

Copiile acestora le-a primit la 09 octombrie 2014 de la Direcția Arhitectură a Primăriei mun. Bălți. Considerînd că certificatul de urbanism nr.957 din 29 decembrie 2008 și autorizația de construire nr.242 din 23 octombrie 2013 sunt ilegale și îi încalcă drepturile, la 07 noiembrie 2014 s-a adresat la Consiliul Municipal Bălți și Primăria Bălți cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actelor respective.

Răspuns de la Consiliul Municipal Bălți la cererea prealabilă nu a fost primit.

Prin răspunsul din 25 noiembrie 2014, la cererea prealabilă cu nr.M-2047/84 din 24 noiembrie 2014 Primăria mun. Bălți, a fost refuzat admiterea cerințelor.

În opinia reclamantei Certificatul de urbanism nr.957 din 29 decembrie 2008 și Autorizația de construire nr.242 din 23 octombrie 2013 sunt ilegale și îi încalcă drepturile, deoarece Grecu Veronica efectuează lucrările de construcție în lipsa acordului ei, care este coproprietară a proprietății comune pe cote-părți.

Autoritatea publică locală nu are dreptul să stabilească ordinea de folosință a proprietății comune pe cote-părți.

Reclamanta a solicitat recunoașterea ilegală a certificatului de urbanism nr.957 din 29 decembrie 2008 și autorizația de construire nr.242 din 23 octombrie 2013 eliberate pe numele Grecu Veronica și Grecu Maxim.

Prin hotărîrea din 12 iulie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Mamaiciuc Tatiana împotriva Primăriei mun. Bălți, intervenienți accesorii Grecu Veronica, Grecu Maxim, Patron Ion, Melniciuc Elena, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei a Primăriei mun. Bălți privind declararea nulității certificatului de urbanism nr. 957 din 29 decembrie 2008 și a autorizației de construire nr.242 din 23 octombrie 2013, s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că reclamanta nu a prezentat probe ce denotă că eliberarea actelor contestate și reconstituirea imobilelor creează careva impacte negative asupra imobilului ce aparține Tatianei Mamaiciuc, la fel nu au fost prezentate probe ce ar atesta încălcarea dreptului de proprietate.

La momentul eliberării certificatului de urbanism, legea nu prevedea acordul autentificat notarial al coproprietarilor, ale căror interese pot fi afectate, Grecu

Veronica a obținut acordurile vecinilor, inclusiv și a Tatianeii Mamaiciuc.

Instanța a reținut că în speță nu există condițiile legale de anulare a certificatului de urbanism și a autorizației de construcție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 iulie 2017, Mamaiciuc Tatiana a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoreii Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Mamaiciuc Tatiana și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătoreii Bălți, sediul Central.

La 12 mai 2018, Mamaiciuc Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoreii Bălți, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.b) c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că instanța de apel nu a reținut corect toate circumstanțele pricinii, nu a examinat cauza sub toate aspectele litigiului, nu a dat o apreciere juridică tuturor probelor anexate la materialele cauzei și astfel decizia este neîntemeiată.

La examinarea apleului instanța nu a ținut cont de faptul că la momentul demolării construcției, Grecu Veronica nu avea un acord autentificat notarial de la Mamaiciuc Tatiana.

În cadrul examinării apelului, instanța de apel a încălcat normele de drept material prin interpretarea eronată a legii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 februarie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție, Mamaiciuc Tatiana a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 23 martie 2018 (f.d.47 Vol. II)

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 mai 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se

consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mamaiciuc Tatiana, nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mamaiciuc Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari